Dosarul nr. 2c-1207/25
2-25090355-12-2c-25062025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 decembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Olga Boțan***, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă***, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele SRL ”Ratomin Grup” împotriva SRL ”Daugava” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, și,-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La data de 04 iunie 2025 la Judecătoria Chișinău, sediul Centru a fost înregistrată și repartizată prin intermediul PIGD la data de 25 iunie 2025 cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele SRL „Ratomin Grup” împotriva SRL „Daugava” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, SRL „Ratomin Grup” a vândut, iar SRL „Daugava” a cumpărat marfa - prelata în valoare de 320000 lei.

Reclamantul SRL „Ratomin Grup” indică că, la data de 06.07.2022 a înaintat către SRL „Daugava” factura fiscală Seria nr. EAB000842948, care a fost semnată de pârât la data de 11.07.2022.

Explică reclamantul că, până la data de 03.10.2022 pârâtul SRL „Daugava” a transferat către SRL „Ratomin Grup” plata parțial în sumă de 270000 lei.

Conform datelor financiare ale reclamantului SRL „Ratomin Grup”, pârâtul SRL „Daugava” la data înaintării notificării înregistrează restanțe în partea ce ține de executarea obligațiilor față de SRL „Ratomin Grup”, în mărime de 50 000 lei.

Reclamantul indică, cu trimitere la art. 861 al. 2 din Codul Civil al RM, că SRL „Daugava” era obligată să-și execute obligațiile în baza facturii, cel târziu în a șaptea zi din data facturii, respectiv, în opinia reclamantului SRL „Daugava” se află în întârziere începând cu data de 18.07.2022.

Notează reclamantul că, în legătură cu faptul că neachitarea de către SRL „Daugava” a datoriei, îi provoacă greutăți și pierderi financiare lui SRL „Ratomin Grup” se cere de la SRL „Daugava” și achitarea unui prejudiciu sub formă de dobândă de întârziere legală în mărime de 26627,95 lei, calculată conform legislației în vigoare pe perioada 18.07.2022 și până la data de 09.06.2025.

În vederea soluționării amiabile a litigiului la data de 09.06.2025 reclamantul SRL „Ratomin Grup” indică că a expediat în adresa lui SRL „Daugava” notificare prin care a solicitat achitarea datoriilor în termen de până la 21.06.2025. Conform avizului de recepție pârâtul a recepționat notificarea la data de 10.06.2025, însă nu a reacționat în nici un fel și nici nu a achitat datoria.

Mai susține reclamantul că pârâtul nejustificat și cu rea credință nu își execută obligațiile contractuale, aceasta o demonstrează faptul că nu a întreprins nici o acțiune în vederea executării obligațiilor asumate.

Menționează că pârâtul nu a reacționat asupra somației de restituire a datoriei, și nici pînă la data depunerii acțiunii nu a achitat datoria.

În drept, reclamantul a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 776, 858, 861, 942 Cod Civil.

Prin cererea depusă la data de 09 iulie 2025 reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului și a cheltuielilor suportate în vederea executării încheierii din 30 iunie 2025 privind asigurarea acțiunii în mărime de 5660 lei (f.d. 43-48).

Reclamantul solicită :

1. Încasarea de la pârâtul SRL „Daugava" în folosul reclamantului a datoriei în mărime de 76627,95 lei, din care: 50000 lei - ce constituie datoria de bază și 26627,95 lei - ce constituie dobânda de întârziere.

2. Încasarea de la pârât a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

3. Încasarea cheltuielilor ce țin de executarea încheierii din 30.06.2025 privind asigurarea acțiunii în mărime de 5660 lei (f.d.44).

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Ținând cont de obiectul şi valoarea acțiunii, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 iunie 2025, s-a primit în procedură de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă de avocatul avocatul Sergiu Munteanu în interesele SRL „Ratomin Grup" împotriva SRL „Daugava" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată (f.d.37).

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) şi (3) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvențională în condițiile art. 172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Astfel, pârâtului i-au fost expediate copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexate la ea şi i s-a stabilit termenul de 30 zile pentru prezentarea referinţei scrise privind acţiunea reclamantului şi probele necesare (în copii de pe înscrisuri într-un număr egal cu numărul de participanți la proces, inclusiv unul pentru instanța de judecată), comunicându-i concomitent **că termenul acordat este unul de decădere** în prezentarea ulterioară de probe și a referinței, în caz contrar cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu dispoziţiile art. 276^4 alin. (2) CPC.

Prin referința depusă la data de 30.07.2025 pârâtul a indicat despre achitarea datoriei de bază la data de 26 iunie 2025, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1057, solicitând respingerea acțiunii reclamantului în partea ce ține de încasarea dobânzii de întârziere, menționând că, părțile nu aveau stabilite termene de scadență a obligațiilor corelative ce țin de livrarea mărfii către cumpărător și respectiv achitarea prețului către vânzător. A mai explicat că, decontările între părți au fost efectuate prin metoda plăților în avans din partea pârâtului și

dedusă respectiv de reclamant în procesul livrărilor tranșate de mărfuri până la epuizarea sumelor din avans plătite. Mai indică că, raportul contractual s-a diminuat la zero începând cu data de 03.10.2022 atunci când pârâtul a efectuat ultima plată în adresa reclamantului, suma achitată constituind 30 000 lei.

Pârâtul a mai explicat că, termenul de executare a obligației a fost unul nedeterminat, iar prin notificarea din 09.06.2025 reclamantul a comunicat despre necesitatea executării obligației de plată în mărime de 50 000 lei, astfel, debitorul era obligat de a o executa până la data de 21.06.20265 (zi de sâmbătă). Consideră că, termen limită de 21.06.2025 reprezintă data de scadență, dar nu data de 18.07.2022 după cum a indicat reclamantul. Astfel, a solicitat respingerea cerinței reclamantului de încasare a dobânzii de întârziere.

Aprecierea instanței:

Studiind cererea de chemare în judecată, referința examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a admite parțial acțiunea depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele SRL „Ratomin Grup" împotriva SRL „Daugava" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs Spania,* Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru

soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea mult aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Din actele cauzei, cu certitudine s-a constatat faptul că, între părțile SRL „Ratomin Grup” în calitate de vânzător și SRL „Daugava”, în calitate de cumpărător, au fost stabilite relații economice specifice contractului de vânzare - cumpărare.

Conform facturii fiscale anexate la actele cauzei – seria nr. EAB000842948 din 06.07.2022, partea pârâtă SRL „Daugava” a primit de la reclamant marfă (prelata), în sumă totală de 320000 lei (f.d.18).

Prin actul de verificare reciprocă (semnat doar de reclamant, însă necontestat de pârât) din 11.06.2025, se confirmă că în perioada 13.09.2021 – 03.10.2022, între părți au fost relații economice, fiind efectuate plăți, în baza mai multor facturi fiscale și livrări, fiind restantă suma de 50 000 lei (f.d.19).

Prin notificarea din 09 iunie 2025, reclamantul SRL „Ratomin Grup” a solicitat pârâtului SRL „Daugava” achitarea datoriei formate, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de asistență juridică, în sumă totală de 79627,95 lei (f.d.20-21).

Conform copiei avizului de recepție, se confirmă recepționarea pretenției de către pârât la data de 10 iunie 2025 (f.d.23).

Invocând neexecutarea obligației de plată pentru marfa vândută, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanța de judecată.

Cu privire la cerința SRL „Ratomin Grup” de încasare de la SRL „Daugava” a datoriei restante în sumă de 50000 lei, judecătorul va admite această pretenție din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) Cod Civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

După cum rezultă din prevederile art. 19 alin. (1) Cod Civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Raportul dintre reclamant pe de o parte și pârât, pe de altă parte, este guvernat de normele legale referitoare la executarea obligațiilor.

În contextul pretențiilor deduse judecății, judecătorul notează că potrivit prevederilor art. 308 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Astfel, conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform prevederilor art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Astfel, conform dispoziției de la art. 1108 Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Instanța reține faptul că, deși părțile nu au prezentat un contract de vânzare – cumpărare încheiat între părți, judecătorul statuează asupra naturii juridice a facturii fiscale, care constituie un act de evidență contabilă bilateral, semnat între părțile subiectul impozabil și cumpărător, care confirmă concomitent și existența unui raport material civil dintre părți.

Conform art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi.

Cu referire la conținutul obligatorii a facturilor fiscale, a se reține că, potrivit pct. 11 sub pct. 26 - 28 din Instrucțiunea privind completarea formularului tipizat primar cu regim special „Factură Fiscală", aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 28 august 2017, 26) în rîndul 14 „Predat mărfurile/activele (serviciile)" pe toate exemplarele facturii fiscale semnează persoana responsabilă de expedierea mărfii. 27) în rîndul 15 „Primit mărfurile/activele intermediarul (transportatorul)" – pe toate exemplarele facturii fiscale se indică numele, prenumele intermediarului (transportatorului) şi prin semnătură se confirmă faptul primirii mărfurilor pentru transportare. 28) în rîndurile 16 „Predat mărfurile/activele intermediarul (transportatorul)" şi 17 „Primit mărfurile/activele (serviciile) cumpărătorul/beneficiarul" – intermediarul (transportatorul) confirmă prin semnătură că a predat încărcătura, iar persoana de răspundere a cumpărătorului pe al doilea, al treilea şi al patrulea exemplare ale facturii fiscale certifică prin semnătură pentru primirea încărcăturii de la intermediar (transportator).

Conform art. 93 sub pct. 16) Cod Fiscal, factură fiscală reprezintă un formular tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hîrtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) la livrare de mărfuri, servicii.

Reieșind din dispozițiile art. 117 alin.(1) Cod fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul ţării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariţiei obligaţiei fiscale, stabilit prin art.108, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezentul cod. Pentru livrările impozitate conform art.104 lit.a), eliberarea facturii fiscale nu este obligatorie.

În consecință, coroborând normele legale citate cu circumstanțele de fapt reținute, instanța ajunge la concluzia că, deși între părți nu a fost încheiat un contract de vânzare–cumpărare în formă scrisă distinctă, raportul juridic obligațional nu este inexistent.

Dimpotrivă, acesta rezultă în mod cert din conduita concordantă a părților și din înscrisurile prezentate, în special factura fiscală, care, prin conținutul său și prin semnăturile aplicate, atestă manifestarea de voință bilaterală privind transmiterea bunurilor și asumarea obligației de plată a prețului.

Or, factura fiscală, deși reprezintă formal un document primar de evidență contabilă și fiscală, are în același timp și valoare juridică probatorie a existenței unui acord de voință între vânzător și cumpărător, întrucât cuprinde elementele esențiale ale contractului de vânzare–cumpărare: identificarea părților, determinarea bunului livrat și stabilirea prețului.

Mai mult, semnarea acesteia de către reprezentanții ambelor părți confirmă atât predarea bunurilor de către vânzător, cât și recepționarea acestora de către cumpărător, ceea ce echivalează cu executarea obligațiilor principale specifice acestui tip de contract.

Prin urmare, în temeiul art. 308, art. 309 alin. (3) și art. 776 Cod civil, instanța reține că raportul juridic obligațional de vânzare–cumpărare s-a născut valabil prin acordul de voință al

părților, exprimat nu neapărat printr-un contract formalizat distinct, ci prin acceptarea și executarea facturii fiscale.

Aceasta ține loc de înscris constatator al convenției și dovedește existența obligației corelative a cumpărătorului de a achita prețul bunurilor recepționate.

Prin factura fiscală seria nr. EAB000842948 din 06 iulie 2022 semnată de ambele părți (f.d.18), se confirmă că partea pârâtă SRL „Daugava" a recepționat de la reclamant bunuri (prelată), în valoare totală de 320 000 lei (f.d. 18).

Conform calculelor reflectate în actul de verificare reciprocă din 11.06.2025, semnat de către reclamant, se constată că în perioada 13.09.2021 – 03.10.2022 între părți au fost efectuate mai multe plăți, soldul restant constituind suma de 50 000 lei (f.d. 19).

Prin notificarea din 09 iunie 2025, reclamantul SRL „Ratomin Grup" a solicitat pârâtului SRL „Daugava" achitarea datoriei formate de 50 000 lei, precum și a dobânzii de întârziere de 26627,95 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică de 3000 lei, iar în total suma de 79 627,95 lei (f.d. 20–21).

Conform copiei avizului de recepție anexat la dosar, rezultă că pârâtul a recepționat pretenția la data de 10 iunie 2025 (f.d. 23).

Astfel, cu privire la pretenția societății reclamante de încasare a datoriei, judecătorul a stabilit că între părți au existat relații contractuale, fapt confirmat prin existența facturii fiscale semnate de ambele părți.

Drept urmare raportul juridic litigios dintre părți are caracter sinalagmatic și generează drepturi și obligații corelative în seama ambelor părți, și anume: reclamantul s-a obligat să vîndă bunuri, iar pârâtul, în calitate de beneficiar, s-a obligat să le primească și să achite prețul acestora.

Potrivit materialelor dosarului, se atestă că reclamanta și-a onorat obligațiile asumate, iar pârâtul nu a achitat plata pentru produsul procurat, acumulând astfel o datorie restantă în mărime de 50000 lei.

Pentru motivele expuse, judecătorul consideră că reclamantul este îndreptățit să solicite încasarea datoriei acumulate în temeiul facturii fiscale seria nr. EAB000842948 din 06 iulie 2022, or, nașterea obligațiilor prin factura fiscală corelează cu prevederile art. 776 Cod civil, iar, neexecutarea de către pârât a obligației de plată a sumei de 50 000 lei constituie o încălcare a obligațiilor asumate în cadrul raportului juridic născut între părți.

Totodată, pârâtul deși a depus referință, nu a depus nici o probă împotriva pretențiilor reclamantei privind datoria existentă.

Mai mult, potrivit ordinului de plată nr. 1057 din 26 iunie 2025 se confirmă faptul că, pârâtul SRL „Daugava" a achitat reclamantului SRL „Ratomin Grup" datoria în mărime de 50 000 lei (f.d.61).

În conformitate cu art. 123 Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Drept consecință, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele legale incidente, instanța reține că pretențiile înaintate de reclamant sunt întemeiate, fiind confirmată existența unui raport juridic obligațional de vânzare–cumpărare, precum și neexecutarea inițială de către pârât a obligației de plată a prețului pentru bunurile recepționate.

Prin urmare, cerințele reclamantului privind încasarea sumei de 50 000 lei urmează a fi admise.

Totodată, instanța constată că ulterior înaintării acțiunii, obligația de plată a fost executată de către pârât, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1057 din 26 iunie 2025, prin care suma de 50 000 lei a fost achitată integral în beneficiul reclamantului.

În aceste condiții, deși cerința privind încasarea datoriei este întemeiată sub aspectul existenței și temeiniciei sale la momentul sesizării instanței, executarea ulterioară a obligației de către pârât determină lipsa obiectului executării silite.

Prin urmare, hotărârea în partea încasării sumei de 50 000,00 lei de la SRL „Daugava" în beneficiul SRL „Ratomin Grup" nu se supune executării silite, întrucât obligația a fost deja stinsă prin executare benevolă (f.d.61).

În partea ce privește pretenția reclamantului SRL „Ratomin Grup" împotriva SRL „Daugava" privind încasarea dobânzii de întârziere, aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Instanța reține prevederile art. 861 alin. (1) și (2) din Codul civil, conform cărora, în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricînd executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricînd. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligației, debitorul trebuie să execute obligația în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acțiunii în justiție față de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Conform art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Din actele cauzei rezultă că, la data de 09.06.2025 reclamantul SRL „Ratomin Grup" a expediat în adresa pârâtului SRL „Daugava" notificare prin care a solicitat achitarea datoriilor în termen de până la 21.06.2025 (f.d.20-21).

Conform copiei avizului de recepție pârâtul a recepționat notificarea la data de 10.06.2025 (f.d.23).

Prin acțiunea înaintată, reclamantul a solicitat încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 26627,95 lei, calculată pentru perioada 18.07.2022 și până la data de 09.06.2025, indicând că anume aceasta este perioada de întârziere (calcul, f.d.24-34).

După cum a explicat partea pârâtă SRL „Daugava", părțile nu aveau stabilite termene de scadență a obligațiilor corelative ce țin de livrarea mărfii către cumpărător și respectiv achitarea prețului către vânzător. Decontările între părți au fost efectuate prin metoda plăților în avans din partea pârâtului și dedusă respectiv de reclamant în procesul livrărilor tranșate de mărfuri până la epuizarea sumelor din avans plătite.

În continuarea celor expuse, instanța reține că, pentru a deveni incident mecanismul dobânzii de întârziere, este necesară stabilirea cu certitudine a momentului scadenței obligației principale, or anume din acest moment începe să curgă întârzierea debitorului.

Or, în speță, reclamantul nu a anexat la materialele dosarului probe pertinente și concludente care să confirme termenul de scadență al obligației de plată aferente fiecărei livrări

sau, cel puțin, al soldului pretins. Deși acesta face trimitere la dispozițiile art. 861 alin. (2) Cod civil, instanța reține că aplicarea termenului supletiv de 7 zile nu poate avea loc în mod automat, ci doar în lipsa unei alte înțelegeri între părți și în măsura în care din circumstanțe nu rezultă un alt mod de executare a obligației.

În acest sens, din actul de verificare reciprocă din 11.06.2025 rezultă că, în perioada 13.09.2021 – 03.10.2022, între părți au existat relații comerciale continue, caracterizate prin livrări succesive de bunuri și plăți efectuate în mod fragmentar, la diferite intervale de timp, fără o corelare strictă între momentul livrării și cel al achitării.

Această modalitate de executare, confirmată și prin explicațiile pârâtului, relevă existența unei practici comerciale acceptate de ambele părți, constând în efectuarea de plăți în avans și stingerea ulterioară a obligațiilor pe măsura livrărilor.

Prin urmare, instanța apreciază că această conduită constantă a părților constituie o veritabilă derogare de la regula prevăzută de art. 861 alin. (2) Cod civil, reprezentând o modalitate particulară de executare a obligațiilor, agreată tacit de părți, care exclude aplicarea termenului general de 7 zile pentru achitare.

În lipsa unor probe clare privind data scadenței obligației pecuniare și, implicit, a momentului de la care pârâtul s-ar fi aflat în întârziere, instanța nu poate reține temeinicia calculului dobânzii de întârziere pentru perioada indicată de reclamant.

Prin urmare, cerința privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 26 627,95 lei apare ca fiind neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În partea ce ține de pretențiile reclamantului SRL „Ratomin Grup" privind încasarea cheltuielilor ce țin de executarea încheierii din 30.06.2025 privind asigurarea acțiunii în mărime de 5660 lei, aceasta urmează a fi respinsă, din următoarele motive.

Potrivit art. 90 lit. h) CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: h) cheltuielile de executare a actelor judiciare.

Conform art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În ceea ce privește pretenția reclamantului privind încasarea cheltuielilor aferente executării măsurilor de asigurare a acțiunii, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată și pasibilă de respingere, din următoarele considerente.

Instanța reține că inițierea procedurii de asigurare a acțiunii a constituit o opțiune procesuală a reclamantului, exercitată în scopul garantării eventualei executări a creanței pretinse. Or, asumarea unei asemenea măsuri implică și asumarea riscurilor aferente, inclusiv a eventualelor cheltuieli generate, în măsura în care acestea nu se dovedesc a fi necesare și justificate în mod obiectiv.

Din materialele cauzei rezultă că obligația principală – achitarea datoriei în sumă de 50 000 lei – a fost executată benevol de către pârât la data de 26 iunie 2025, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la dosar.

Cu toate acestea, reclamantul, deși a recepționat suma respectivă în contul său, a depus ulterior, la data de 01 iulie 2025, cererea de punere în executare a încheierii privind asigurarea acțiunii, fapt confirmat prin încheierea executorului judecătoresc (f.d. 46).

Prin urmare, la momentul sesizării executorului judecătoresc, necesitatea reală și actuală a executării măsurilor de asigurare era deja inexistentă, obligația fiind stinsă prin executare

benevolă. În aceste condiții, demersul reclamantului apare ca fiind lipsit de utilitate practică și nejustificat.

Instanța subliniază că pot fi puse în sarcina pârâtului doar acele cheltuieli care sunt necesare, reale și determinate de conduita culpabilă a acestuia. Or, în speță, cheltuielile aferente executării măsurilor de asigurare nu sunt consecința neexecutării obligației de către pârât, ci rezultatul conduitei reclamantului, care, deși a fost satisfăcut în dreptul său prin achitarea datoriei, a continuat în mod nejustificat procedura de executare.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că nu există temei legal pentru a transfera în sarcina pârâtului cheltuielile respective, acestea fiind generate exclusiv de comportamentul procesual al reclamantului.

Prin urmare, cerința privind încasarea cheltuielilor aferente executării măsurilor de asigurare a acțiunii urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată.

Pretențiile reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuieli pentru asistența juridică, instanța de judecată le va admite parțial, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Art. 84 alin. (1) Cod de procedură civilă, prevede că, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii.

Conform art. 2 alin. (1) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac.

În corespundere cu prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ca urmare a faptului că SRL „Ratomin Grup” are parțial câștig de cauză în acțiunea dată, acestuia urmează să-i fie compensate din contul pârâtului cheltuielile de judecată, proporțional părții admise, în rest urmând a fi respinse.

Astfel, cu titlu de taxă de stat urmează a fi compensate cheltuielile reclamantului în cuantum de 2050 lei (f.d.4), proporțional cerințelor admise, precum și suma de 200 lei cu titlu de taxa de timbru (f.d. 5).

Potrivit art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

În conformitate cu art.1 al Legii cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor. Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi

funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Conform art. 60, art. 63 ale Legii cu privire la avocatură, avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern. Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Potrivit art. 80 alin. (7) Cod de procedură civilă, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat şi certificat de avocat.

Astfel, judecătorul reţine că avocatul Sergiu Munteanu a semnat și a depus cererea de chemare în judecată în baza mandatului (f.d.2), reprezentând interesele reclamantului, de acordare a asistenței juridice, eliberată conform prevederilor Legii cu privire la avocatură.

Reieşind din prevederile art. 90 lit. (i) Cod de procedură civilă, din cheltuieli de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

Prin prisma art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Potrivit recomandărilor privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobate prin Hotărârea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din 27.05.2022, în continuare recomandări, la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont și de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță.

Deși examinarea cauzei din speță a avut loc în procedura scrisă, fără participarea părților/participanților în ședință de judecată, judecătorul atestă întemeiată suma solicitată și achitată pentru serviciile de asistență juridică, ținând cont de cuantumul onorariilor avocaților aprobate prin Hotărârea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din 27.05.2022, mai mult ca atât, ele nu se referă la participarea nemijlocită în ședințele de judecată, ce ar duce eventual la micșorarea sumei pretinse.

Astfel, instanţa de judecată va admite şi cerinţa reclamantului privind încasarea sumei achitate pentru asistenţa juridică, în mărime de 3000 lei, considerându-le reale, rezonabile, corespunzătoare prevederilor normei menționate, având în vedere complexitatea și caracterul acțiunii supusă judecății, durata examinării pricinii civile.

În confirmarea achitării plăţii avocatului pentru asistenţa juridică a fost prezentat bonul de plată din 13 iunie 2025 (f.d.3).

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că acţiunea depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele SRL

”Ratomin Grup” împotriva SRL ”Daugava” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, urmează a fi admisă parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 276^2, 276^3, 276^4, 362 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, judecătorul, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele SRL ”Ratomin Grup” împotriva SRL ”Daugava” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, parțial.

Se încasează de la SRL ”Daugava” în beneficiul SRL ”Ratomin Grup” suma de ***50000,00 (zece mii,00) lei*** cu titlu de datorie conform facturii fiscale seria și nr.EAB000842948 din 06.07.2022, suma de ***3000,00 (trei mii,00) lei*** cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, suma de ***2050,00 (două mii cincizeci,00) lei*** cu titlu de taxa de stat și suma de ***200,00 (două sute, 00) lei*** cu titlu de taxa de timbru.

În rest, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele SRL ”Ratomin Grup” împotriva SRL ”Daugava” în partea pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, se respige ca nentemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Hotărârea în partea încasării sumei de *50000,00 (zece mii,00) lei* de la SRL ”Daugava” în beneficiul SRL ”Ratomin Grup” nu se supune executării silite.

În conformitate cu art. 255 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***